

DIARI D'UN GOS LLOP

Tothom em diu que estic tan sec. L'amo, sobretot, està tip de dir-me:

—Gorry, estàs molt prim... què et passa?

Santiago Franch i Juandó neix a Banyoles al barri de Santa Maria. A partir dels deu anys ha de recórrer diversos internats, com la Bonanova de Barcelona, els Escolapis d'Olot i els Fossos de Figueres.

Al llarg dels anys trenta passa els estius a Sant Feliu de Guíxols amb la seva família, i fan llargues estades a la casa que tenen a la plaça de l'Ajuntament. En deien a "can vint-i-cinc", de tants germans de llet com eren.

La guerra del 36-39 la passa a Banyoles. Per a ell va ser realment una "guerra d'alliberació" perquè es van tancar els col·legis cristians d'internats. Es posa a treballar a la fàbrica d'adobats de la família, on hi fa d'oficial assaonador.

Acabada la guerra, entra a l'Institut Químic de Sarrià, i quan acaba els estudis, desestima alguna proposta de feina amb el pensament de tornar a casa seva. Però es troba amb el rebuig de la família i no pot practicar a la fàbrica.

Viatja per Europa per perfeccionar els seus coneixements d'adobament de les pells, i fa estades a París, Lyon i la universitat "National Leader" de Londres.

Rep una invitació per col·laborar en la fundació de l'escola d'Igualada, i dedica tres anys en la posta en marxa de l'escola.

Entre d'altres aventures, l'any 1963 se'n va a Istanbul amb una "mobilette", i està tres mesos voltant pel Mediterrani en un vaixell. Coneix Egipte, Líban i Terra Santa.

Viatja a Amèrica del Sud: Xile i Argentina, on dona conferències i assessorament a les fàbriques més importants. Coneix un delegat de les Nacions Unides que li proposa entrar en aquest organisme com a tècnic assaonador, i en una missió és enviat al Pakistan. La seva situació econòmica li permet, en els períodes de descans, visitar Iran, Afganistan i la Índia.

Torna a casa malalt d'hepatitis, i es retira en una casa prop del Revardit, sota la muntanya del Rocacorba, on s'hi està disset anys, en contacte amb la naturalesa, i es fa més amic dels animals. A Can Mateu, la casa on vivia, és on sorgeix la idea d'escriure el "Diari d'un gos llop" el 1973. Després de la mort del Gorri, ja a Banyoles, escriu les "Cartes des del Cel", la continuació d'aquest diari.

En lloc de recuperar la seva vida de tècnic es dedica més a obres socials, especialment la llavors poc apreciada sardana. Funda l'"Agrupació Sardanista del Llac", de gran èxit, amb més de cinc-cents socis. Durant deu anys es revifien les sardanes populars a Banyoles. Col·labora també a fer renèixer costums tradicionals perdudes: la Processó del Nen Jesús i l'Aplec de Sant Maurici. Finalment, desenganyat de la falta de col·laboració, es dedica plenament a la necessitat dels gossos abandonats, tasca que segueix realitzant en l'actualitat.

Sempre ha dit que Sant Feliu és la seva segona pàtria. Hi passà els millors anys de la seva joventut. Anava als Banys de Sant Elm, i nedava entre les famoses pedres Sang i Fetge i de Santa Rosaria on en Daniel, un mariner ferit a la guerra, n'era el responsable i feia de guarda dels Banys Vells. Anava a capbussar-se a la Cala de l'Ametller i nedant arribava a la Punta de Gabí. Una altra de les atraccions era anar a veure els dofins al port.

I encara ara, quan, venint de Banyoles, baixa la carretera d'entrada a la ciutat, el seu record viatja en el temps i respira com si tornés a sentir la olor que feia el suro de les nombroses fàbriques que hi havia.

ANNA JURADO

I em mira i em remira, i em palpa, i troba que els ossos de darrera i de l'esquena em sobresurten una mica.

Jo, a la meua manera, li dic:

—Doncs no em passa res. Em trobo molt bé.

Però, en el fons, penso: "és estrany que m'ho preguntis. Fa uns dies que cada visita que ve a Can Mateu se m'emporta un fillet, i això sembla una poesia d'en Cases i Amigó.

Quan veig aquelles carones amb aquells ulls mig enteranyinats, que sembla que encara estiguin a les fosques, i penso que probablement és la darrera mirada, haig de fer el cor fort per evitar un ridícul!

A mi, això em migparteix. En canvi a la Viola, sembla que tant se li'n fa que se li n'emportin un, com quatre. En part ho comprenc (una mica). En primer lloc, perquè sap que aquests fillets van a cases bones, vull dir, a cases on hi ha gent com cal, que no patiran pas gana, ni fred. I en segon lloc, que ella ara ja comença a tenir-ne un tip, perquè cuiden a menjar-se-la deviu en viu. A més han crescut tant i estan tan grassos, que amb prou feines caben al "restaurant".

Què hi farem, això deu ser llei de vida, com diu l'amo, un rosari de penes i alegries, on les alegries són les "Santes" i les penes, les "Aves", perquè també n'hi ha moltes i són més llargues.

En fi, avui, a l'hora que som, que

deu ser tard perquè el Sol, estona ha, que és darrera Rocacorba, dels 8 fillets del meu cor, i de la Viola, en queden 4, que, segons els entesos en números, és la meitat, però a mi em sembla que són molts els que són fora i pocs els que són aquí, amb nosaltres.

A vegades penso que, per a fer això, i no poder gaudir d'aquest bé de Déu de criatures, valdrà més no criar, encara que si fos necessari, prendre la pastilla, o fer-la prendre a la Viola.

Però, com que la conec, i ella no està pas per aquests invents ni "cuentos", em penso que, quan torni a ser, altra vegada, l'hora, farà com va fer ara fa tres mesos, deixar-se prenyar, passant les negres i les morades abans i després, i amb bona cara.

I ara que dic de la cara, qui sap a qui retiraran aquestes nostres criatures quan siguin grans?

Fins ara, els veig a tots, xatos i rodons, iguals que gotes d'aigua, encara que de diferents colors. Van del fosc, fins al negre, i n'hi ha de pèl clar, fins quasi el color de la Viola. La majoria són d'un clor més fosc sobre l'esquena, que segueix fins a la punta de la cua que, per cert, la tenen molt maca.

Demà, si a Déu plau, farem el bateig aquí, a Can Mateu, i potser que vingui molta gent, especialment mainada, que jo els trobo més macos que els grans.

SANTIAGO FRANCH JUANDÓ

Banyoles

CENTRE D'ESTÈTICA I SALUT PERFUMERIA

- SOLÀRIUM RÀPID 10 MINUTS
- DEPILACIÓ DEFINITIVA AMB LÀSER
- DRENATGE LIMFÀTIC
- QUIROMASSATGE
- ESTÈTICA
- HIDROTERÀPIA
- ASSESSORAMENT MÈDIC
- HOMEOPATIA
- COSMÈTICA: Guinot, Stendhal

Novetat: Jeanne Piaubert

Hores convingudes

Plaça de l'Asil, 65 - Tel. 972 82 16 15
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

Felices Festes i Bon Any 2002